

I Guds händer - Vägsträcka 6 Daniel ber Dan 2:13 - 23

Bidrag från Bengt Pleijel
2007-11-18
Senast uppdaterad 2007-11-19

Sedan befallningen hade utgått att de visa skulle dödas, sökte man också efter Daniel och hans kamrater för att döda dem. Då vände sig Daniel med kloka och välvalda ord till chefen för den kungliga livvakten, Arjok, som hade dragit ut för att döda de visa i Babel. Han frågade Arjok, befälhavaren, varför kungen hade gett en så-dan sträng befallning, och Arjok förklarade saken för Daniel. Då fick Daniel företräde för kungen och bad att få tid på sig, så skulle han tyda kungens dröm. Sedan gick han hem och berättade för sina kamrater Hananja, Mishael och Asarja vad som hänt. Och han uppmanade dem att bönfalla himlens Gud att visa barmhär-tighet och låta dem veta hemligheten, så att inte han och hans kam-rater och alla andra visa i Babel skulle mista livet. Då uppenbara-des hemligheten för Daniel i en syn om natten och han prisade him-lens Gud. Daniel sade:

Välsignat är Guds namn från evighet, till evighet:
visheten och kraften är hans.

Han låter år och tider skifta,
han avsätter kungar och tillsätter kungar, han ger de visa deras vishet och de kloka deras förstånd.

Han uppenbarar det djupt fördolda,
han vet vad som finns i mörkret,
hos honom bor ljuset.
Mina fäders Gud, dig tackar och prisar jag:
du har gett mig visheten och kraften.
Nu har du låtit mig veta
det som vi bad om.
Svaret på kungens fråga har du kungjort för oss.

Daniel och hans medbröder hade inte varit med vid den tidiga audiensen hos kungen. Man letar nu rätt på dem (v 13). Också de skulle dödas. Arjok, chefen för den kungliga livvakten, tar hand om dem (v 14). Lägga nu märke till hur lugn och sansad Daniel är. Han frågar lugnt och stilla vad det är fråga om och varför kungen gett en så sträng befallning (v 15).

När Daniel av Arjok fått veta svaret går han direkt in till Nebukadnessar och ber om att få uppskov med dödsdomen (v 16). Daniel är lugn. Han har kontroll över sig själv. Han har mod. Han vågar gå direkt till kungen. Vilket självförtroende hos den-ne nittonåring!

Situationen för Da-niel är verkligen hopp-lös. Vad gör man i en hopplös situation? Man kan välja en av två vägar:

1. Man ger upp

Resignerar. Säger: det här är en hopplös situation. Vi kan inte göra något åt det. Och så sätter man sig ned och deppar. Detta är ena vägen i hopplösa situationer.

2. Man ber

Man ordnar ett bönemöte. Ty man vet att det finns en Gud i himlen. Han har nyckeln till all visdom och kunskap. När män-niskor misslyckas, då kan Gud lyckas. När vi kommer till slutet av vad vi själva kan göra, då är vi i början av vad Gud kan göra.

Daniel har lärt sig att bedja. Han tar först kontakt med sina vän-ner. Tillsammans med dem går Daniel in i bön. Vi kan lära oss en hel del av deras gemensamma bön. Lägga märke till fyra lärdo-mar här:

1. De ber tillsammans v 17-18

Daniel söker upp sina medbröder och uppmanar dem att be. Det ligger en makt i gemensam bön. Jesus uppmanar oss ofta att be tillsammans. Han ger löften om bönhörelse när två eller tre kommer överens om att bedja om något. Gud tycker om att vi kommer tillsammans inför honom. Hans gåvor är så stora att vi behöver vara många för att kunna ta emot dem. Kristi kyrka är stark inte bara när enskilda ber utan när Guds folk kommer till-sammans och ber.

2. Deras bön riktar sig mot Guds barmhärtighet v 18

De ber inte endast att Gud skall uppenbara denna hemlighet med drömmen. De ber ärligt om barmhärtighet för sig själva. Att Gud skall förbarma sig över dem. Varje bön är en åkallan av Guds barmhärtighet. Det är en visshet om att vi endast kan nå Gud med bön om förbarmande.

3. De tar emot bönhörelsen från Gud v 19

Alla fyra ber, men endast en uppfattar svaret. När vi kommer samman till gemensam bön, kanske Gud ger svaret vi längtar efter bara till en. Men om en får svaret har alla fått det. Det är ofta det sätt på vilket Gud arbetar. Svaret kommer efter bönen.

Daniel ligger vaken om natten. Han får där se en syn. Han drömmer inte som Nebukadnessar. Han ser en vision. Han ser en tavla. Och han förstår.

4. Daniel prisar Gud och tackar honom v 20-23

Daniel rusar inte först till kungen med svaret. Det första han gör är att komma inför himmelens Gud. Han prisar Guds namn (v 20). Medan stjärntydarna måste erkänna att gudarna inte har någon boning bland människorna (v 11), så har Israels Gud kungjort sitt namn för de troende. Hans namn är från evighet till evighet (v 20). Gud har gjort sig känd för oss. Han har tagit sin boning bland oss (Joh 1:14).

Daniel prisar Gud för hans vishet och kraft (v 20), och denna vishet och kraft har visat sig i Nebukadnessars dröm. Daniel prisar den Gud som råder över människors riken. Det är Gud som håller i trådarna. Han låter år och tider skifta. Han avsätter och tillsätter kungar. Han ger de visa deras vishet och de kloka deras förstånd. (v 21) Han uppenbarar det djupt fördolda. Han vet vad som finns i mörkret. Ljuset bor hos honom. (v 22) Mörkret är inte mörkt för honom (Psalt 139:11-12). Lägga märke till hur Daniels bön blir mer personlig: Mina fäders Gud, dig tackar och prisar jag. (v 23)

Rasta och BE-grunda!

Vad kan Daniel lära oss som är så konfliktradda och osäkra? Behöver du hjälp att våga ta tag i dina problem? Någon att samta med?

Be

med Daniel och hans vänner: Sök Gud tillsammans med andra. Låt inte problemen fylla er.

Låt er uppfyllas av Ande. (Ef 5:18)

Allt vad två av er kommer överens att be om här på jorden, det skall de få av min himmelske Fader. Ty där två eller tre är samlade i mitt namn är jag mitt ibland dem. (Matt 18:19-20)

Herre, lär oss att be. (Luk 11:1)